

skaffe det fornødne til et tarveligt Udkomme, er han nu i en Alder af 74 Aar og efter 52 Aars næsten uafbrudt Statsjenneste, meget uheldig stillet, idet han kun har en aarlig Understøttelse paa 52 Kr. og 2 Kr. gaarlig, for Tilshnet i Randers. Da Krigsministeriet paa en Ansøgning, om at faa et Tillæg til den ham tilstaaede Understøttelse har svaret, at man ikke raader over Midler til at yde et saadant, og derfor beklager ikke at kunne bevilge hans Ansøgning, henvender han sig til Rigsdagen, for ved dens Hjælp at erholde en forhøjet Understøttelse.

Da Sagen vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovforslaget for 1891—92, gør Udvalget ingen Indstilling.

96. Fra Teaterdirektor C. Riis-Knudsen af Kjøbenhavn om en Understøttelse til en saadan Drift af Dagmartheatret, at der i større Maalestok kan gives ubemiddelbar fri Udgang. (Indbragt den 27de Januar 1891 af Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds, H. Holm).

Andrageren meddeler, at han har indgivet et i Afskrift vedlagt Andragende om denne Sag til Kirke- og Undervisningsministeriet, hvoraf fremgaar, at han betragter Stuepilkunsten som en folkeopdragende og folkeforædlende Magt, og har efter Evne bestræbt sig for ved Dagmartheatret at virkeliggøre den Plan, han i den Retning anser for den hensigtsmæssigste. For det første har han søgt at samle et godt og værdigt Repertoire, dels fra den klassiske, danske og udenlandske, dels fra den moderne Litteratur. For det andet har han givet det Publikum, der søger Teatret, den letteste mulige Udgang til det. Men her bemærker han, møder der Privattheatrene en Vanskelighed, som ikke i samme Grad møder Nationaltheatret, nemlig deres Publikums ringere økonomiske Evne, hvilket gør, at de foretrække de billigere Varietékomedier og lignende Forlystelser, hvorfor der findes at være al Anledning til ved størst mulig Frisbillighed at søge at optage Kompen med de lavere Forlystelsesanstalter. I den Hensigt er der ved Dagmartheatret indrettet et meget billigt Abonnement, der har vundet stærk Tilslutning, navnlig for de tarveligere Kladers Bedkommende, men der er dog endnu særdeles mange, hvem den billige Abonnementspris er for høj, og som det var ønskeligt at kunne drage til Teatret ved at give dem fri Udgang til det. Et i den Retning begrænset Forsøg er foretaget i Aar og repræsenterer en uddelt Sum af ca. 15,000 Kr.: men det har vist sig, at det vilde være ønskeligt, om der kunde gaas endnu videre. Men dette kan kun ske ved Understøttelse fra anden Side, da Andrageren allerede har ofret mere end en Privatmand bør og kan ofre, og der vil hængaa lang Tid, inden Teatret bliver stillet saaledes, at det selv kan bære Udgiften derved. Der andrages derfor om, at der fra Statens Side til Udvidelse af den hidtidige Uddeling af Friбилletter stilles til Disposition 60,000 Kr. for næste Sæson, mod at et tilsvarende Antal Billetter stilles til det offentlige Raadighed for at uddeles efter de Regler, som Ministeriet nærmere maatte fastsætte, og mod at der ydes de af Staten forlangte Garantier for, at Teatrets Drift vedblivende ledes paa en passende Maade. Ved en saadan Understøttelse vil imidlertid langt fra det aarlige Tab ved Teatrets Drift blive dækket, men skulde denne i den nærmeste Tid stille sig saa gunstig, at Andrageren kan lade Billetuddelingen foregaa for egen Regning, fravalder han, uden Hensyn til de allerede lidte Tab, ethvert Krav paa Statsunderstøttelse. Han udtaler, at han aldrig har tænkt paa at ville konkurrere med det kongelige Teater, men antager, at den af ham tænkte Ordning endogaa vil være til Gavn for dette, navnlig for saa vidt angaar Erhvervelsen af unge, lovende Kræfter. Han andrager derfor om, at Rigsdagen vil støtte Sagen, for saa vidt Regeringen ser sig i Stand til at gøre det.

Udvalget gør ingen Indstilling.

97. Fra Snekker H. Jensen af Wittrup om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 27de Januar 1891 af Folketingsmanden for Hjørring Amts 4de Valgkreds, S. P. Christensen).